

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 10/2020
05.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Благојевић Драган адвокат из ..., против тужених: Компаније „ЂЂ“ ... у стечају, из ..., Компаније „ЕЕ“ д.п. ... у стечају, из ..., коју заступа пуномоћник Спасић Живка адвокат из ..., Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије из Београда и Агенције за вођење спорова у поступку приватизације из Београда, као правног следбеника Агенције за приватизацију Републике Србије, ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној 05.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету у овој фази поступка стварно и месно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужбом поднетом суду 30.09.2010. године тужиле су тражиле да се обавезу тужени на исплату новчане накнаде за остварени радни стаж у тужбом опредељеном износу.

Пресудом Првог основног суда у Београду П број 13307/10 од 21.12.2011. године одбијен је тужбени захтев тужила, а пресуда је потврђена од стране Апелационог суда у Београду пресудом Гж 5438/12 од 10.10.2012. године.

Тужиле су 05.08.2013. године поднеле предлог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Апелационог суда Гж 5438/12 од 10.10.2012. године.

У поднеску од 02.04.2014. године тужиле су известиле првостепени суд да је Уставни суд усвојио уставну жалбу тужила изјављену против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5438/12 од 10.10.2012. године, поништио пресуду тога суда и наложио истом суду да донесе нову одлуку по жалби тужила на пресуду првостепеног суда П 13307/10 од 21.12.2011. године.

Решењем Трећег основног суда у Београду П 13307/10 од 03.02.2016. године прекинут је поступак услед наступања правних последица отварања стечајног поступка над туженима првог и другог реда.

Трећи основни суд у Београду је решењем ПП 317/19 од 09.05.2019. године наставио поступак у овој правној ствари према првотуженој, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да по правноснажности решења предмет достави Привредном суду у Београду на даљу надлежност.

Својим актом П 6476/19 од 23.12.2019. године Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11..55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да Привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти) у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Према члану 22. став 1. истог Закона основни суд у првом степену суди у грађанско правним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Чињеница отварања поступка стечаја над прво и друготуженим није од утицаја на промену надлежности поступајућег Трећег основног суда у Београду, имајући у виду да је у овој парници правноснажно одлучено о постављеном захтеву тужила према туженима доношењем пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5438/12 од 10.10.2012. године. Како су тужиле поднеле предлог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Апелационог суда у Београду, у таквој врсти поступка нема атракције надлежности Привредног суда за одлучивање о овом предлогу тужила. Такође, пресудом Уставног суда Србије Уж 9342/12 од 26.09.2013. године поништена је пресуда Апелационог суда у Београду Гж 5438/12 од 10.10.2012. године и наложено Апелационом суду да донесе нову одлуку по изјављеној жалби тужила на првостепену пресуду П 13307/10 од 21.12.2011. године. Стога је за поступање у овој фази поступка стварно и месно надлежан и даље Трећи основни суд у Београду, који ће спровести поступак по предлогу тужила за понављање поступка на начин

прописан члановима 426-433 Закона о парничном поступку, као и имајући у виду чињеницу да је одлуком Уставног суда наложио Апелационом суду у Београду да одлучи по жалби тужиља, што значи да и у поступку по жалби нема атракције надлежности због отварања поступка стечаја, услед чега Привредни суд у Београду није надлежан за поступање у овом спору.

Из изложених разлога, на основу члана 22. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**